



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 273/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. októbra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. R. V., P., zastúpeného advokátom JUDr. Ing. P. H., K., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 88/2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. R. V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. septembra 2007 doručená sťažnosť Ing. R. V., P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Ing. P. H., K., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 88/2005.

Sťažovateľ uviedol, že 24. mája 2005 podal okresnému súdu proti odporkyni „žalobu o zrušenie podielového spoluvlastníctva, oplotenia a vysporiadania platieb za vypracovanie geometrických plánov.“ Podľa jeho vyjadrenia sa odporkyňa pojednávani konaných 8. februára 2006 a 29. marca 2006 nezúčastnila, pričom jej bola uložená poriadková pokuta v sume 10 000 Sk. Sťažovateľ ďalej uviedol: „V ďalších pojednávaniach s ničím nesúhlasí, rozpráva nezmysly o mojej dcére, zabratie vlastníctva Im a pod, podiel chce odpredať za 500 Sk/m² čo je nereálna cena, po reálnom rozdelení nech si odpredá za koľko chce. (pojednávanie 17. 5. 2006) Na pojednávani za prítomnosti znalca dňa 23. 5. 2007 žalovaná jednoducho opakuje: že chce mať len tú časť, ktorá jej podľa dedičstva patrí... Je neprávom oslobodená od súdnych poplatkov na základe čestného vyhlásenia, ktoré podala. To jej umožňuje robiť prietahy a otravovať, súd musí rozhodnúť lebo to je nekonečný spor... Dňa 22. 05. 2007 p. sudkyňa rozhodla pribrať znalca, nový znalec bol pribratý 6. 10. 2006 Znalecký posudok bol vypracovaný 05. 01. 2007, mne doručený na vyjadrenie 22. 02. 2007. Celé to trvalo 9 mesiacov.“

Sťažovateľ sa domnieva, že práve konaním odporkyne dochádza v postupe okresného súdu k zbytočným prietahom, a preto 13. augusta 2007 podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 88/2005 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných prietahov, zaviazal ho uhradiť mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk, ako aj náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu tohto základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 7/00, III. ÚS 100/01, III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 198/07).

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažnosť, ktorou sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 88/2005, predmetom ktorého je žaloba o zrušenie podielového spoluvlastníctva, je zjavne neopodstatnená.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáhoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, III. ÚS 222/07).

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že namietané konanie vedené okresným súdom trvá od 24. mája 2005. V priebehu konania okresný súd vykonal prvotné procesné úkony, v rámci ktorých vyzval sťažovateľa na doplnenie podania a na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý sťažovateľ zaplatil 22. augusta 2005. Následne sa na okresnom súde uskutočnilo viacero pojednávaní (napr. 8. februára 2006, 29. marca 2006, 17. mája 2006, 23. mája 2007), pričom neúčast' odporkyne na pojednávaní 8. februára 2006 okresný súd sankcionoval uložením poriadkovej pokuty. Okresný súd zároveň nariadil aj znalecké dokazovanie (prvý znalec bol ustanovený 22. mája 2006, ale neskôr bol ustanovený iný znalec, ktorému bol spis predložený v novembri 2006) a vypracovaný znalecký posudok mu bol doručený 9. januára 2007. Z uvedeného vyplýva, že okrem prvotných procesných úkonov sa okresný súd zaoberal aj vecou samou.

Ústavný súd súčasne zistil, že 13. augusta 2007 sťažovateľ podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietáhy v konaní, na ktorú tento reagoval listom sp. zn. Spr 2256/2007 z 28. augusta 2007. V liste predseda okresného súdu uviedol, aké úkony boli v danej veci vykonané.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na to, že podanie sťažnosti predsedovi okresného súdu v krátkom čase pred podaním sťažnosti ústavnému súdu sa javí iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietáhom vo veci samej (napr. III. ÚS 131/06, III. ÚS 85/06).

Ústavný súd už v predchádzajúcich prípadoch judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie

základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, či práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (či v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru), nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, III. ÚS 59/05, III. ÚS 82/07, III. ÚS 222/07).

Ústavný súd je toho názoru, že doterajšia dĺžka konania spolu s charakterom súdneho sporu (žaloba o zrušenie podielového spoluvlastníctva), ako aj s prihliadnutím na úkony okresného súdu realizované v danej veci zatiaľ vylučujú, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietahoch.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol už na svojom predbežnom prerokovaní ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj náhrady trov konania sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2007